

fuldt til Statens Tjeneste, naar andre Diemed kræve den. Jeg tror, at det er en Retning, som det virkelig er til stor Fordel at slaa noget mere ind paa, end det er fket i den senere Tid, ja det synes endog, at man i den senere Tid er kommen noget bort deraf. Den ærede Minister sagde, at flere Arter af Bygninger kunde ikke godt bestyres af Ingenieurkorpset, fordi de ere af arkitektonisk Interesse, og det skal jeg gjerne indrømme ham; men derfor er der ogsaa kun Tale om at lægge en større Del af Landets Bygninger ind derunder, saaledes at de af Ministeren omtalte Bygninger kunde faae et særligt Tilsyn og en særlig Bestyrelse. En Grund mere for sin Mening om dette Punkt har Udvalget fundet deri, at igjennem de Forhandlinger, der ere førte i de senere Aar, har man faaet en sikker Overtydning om, at Ingenieurkorpset bestyrer sin Del af Bygningsvæsenet med langt større Orden og Nøiagtighed, end den civile Bestyrelse har viist sig at være istand til. Vi ville overfor Ingenieurkorpset ikke være udsatte for saadanne Overstridelser, som have fundet Sted for det civile Bygningsvæsens Vedkommende. De Overlag og Beregninger, vi faae over Bygningsforetagender, der skulle udføres og bestyres ved det, ere saa overfluelige og udsørlige, at man altid kan danne sig en begrundet Mening om, hvilken Mangler det er, der skulle afhjælpes og paa hvilken Maade og med hvilken Beføstning man vil søge at afhjælpe dem. Vi have i Finantsudvalget Aar efter Aar bedet Regjeringen om, at det civile Bygningsvæsens Overlag, Beregninger og Beskrivelser af, hvad der skal udføres, maatte blive mere udsørlig og oplysende, saa at man kunde bedre istand til at se, hvilke Mangler der skulde afhjælpes, og paa hvilken Maade og med hvilken Beføstning det skulde ske; men vi have ikke naaet det Maal, vi havde troet at kunne naae, og det har været en af de mere bevægende Grunde til, at det Onske er fremkommet, som nu findes udtalt i Betænkningen. Et andet Punkt, som er omtalt, er Fiskerikommissionens Virksomhed, og jeg skal benytte denne Leilighed til at udtale — jeg retter ikke dette imod den ærede Minister, men det er en almindelig Udtalelse, jeg tillader mig, som kun er en Gjentagelse af, hvad baade jeg og andre Medlemmer have sagt tidligere —, at der er en Retning, hvori jeg mener, at man i den største Udstrækning med mest Nytte kan komme Fiskeriet til Hjælp; det er ved at hjælpe til Bygning af Baadehavne, hvor et saadant Antal af Fiskere have deres Boliger, at der kan være en stadig Benyttelse af en saadan Gavn. Jeg tror, at i den Retning er man hverken fra Rigsdagens eller fra Regjeringens Side gaaet vidt nok, og jeg kan ikke Andet end beklage, at Regjeringen i denne Retning har været noget mere langsom, end jeg tror, den havde behøvet at være. Jeg tror, at der til disse Foranstaltningers Udførelse er Tilbøielighed til at gaa

noget videre i Bevillinger end hidtil. Det er mig imidlertid bekendt, at Andragender, som forlange Hjælp til Anlæg af Baadehavne, ere tilsendte Indenrigsministeriet og have ligget der i lang Tid, uden at man har hørt Noget derom. Længelig vil jeg sige et Par Ord om det første Uendrigsforflag til § 19, Spørgsmaalet om at negte 8,000 Kr. til Afholdelsen af Udgifter for retsende Teknikere. Jeg skulde meget beklage, om disse Midler blive negtede. Det er efter min Mening af overordentlig Betydning, om disse Embedsmænd kunne komme til at gjøre sig dygtigere, end de allerede ere, til at udføre de store Opgaver, som det paalægges dem at udføre, og jeg vilde beklage meget, om saadanne politiske Grunde som dem, der omtaltes af den ærede Ordfører, skulde være medbestemmende i Retning af, hvorvidt en saadan Bevilling skal gives eller ikke. Det er uheldigt, og det er Hensyn, som forekomme mig ikke at vedkomme et saadant Forslag som det, hvorom her er Tale. I Administrationen og i den Slags Gjeringers Udførelse er der en Kontinuitet, som ikke afbrydes med de veglende Minister, og jeg vilde derfor beklage, om det skulde blive afgjørende.

Indenrigsministeren (Lobjefen): Jeg vil gjerne strax give et Svar i Anledning af den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem, der nu satte sig. I Bemærkningerne under Nr. 52 staar der jo dog med aldeles tydelige og klare Ord, hvad det er for Oplysninger, man har villet have af Indenrigsministeren. Der staar: „Besættelse af Embedet som Chef for 2det Departement. Udvalget har forlangt Oplysning om Grunden til, at Embedet som Chef for 2det Departement besørjes ved Konstitution, men man har ikke modtaget etc.“ Nu siger det ærede Medlem, at man herunder har ønsket ikke blot Oplysninger om, hvorfor dette Embede besørjes ved Konstitution, men ogsaa Meddelelse om, hvorledes dette Embede overhovedet bliver forvaltet og besørget. Mig foreligger der først og fremmest ikke nogen skriftlig Begjæring om Oplysninger; der stod en Hensigt, saavidt jeg veed, ganske ordlydende med, hvad der staar under Nr. 52, og endvidere stod der kun: „efter Samraad med Ministeren ønskes“ eller noget Sligt. Da jeg forhandlede med det ærede Udvalg, tilbød jeg at ville give det konfidentielt de Oplysninger, det kunde ønske, idet jeg ikke heraf kunde se, og jeg antager ikke noget Menneſte kunde se, at man ønskede Andet, end hvad der stod; ialtsald var man ikke berettiget til at vente, at jeg skulde tro, at man ønskede andre Oplysninger end dem, der vare begjærte. Jeg kan ikke erkjende, at man har nogen-ſomhelst Ret til at forlange officielle Oplysninger af Administrationen om, hvorfor den lader et Embede besørje ved en fast ansat eller ved en konstitueret Mand, thi begge Dele ere lige lovlige